Iniţial nu am dorit să scriu despre acest individ pătimaş care ar da orice pentru puţină notorietate. Cred că din invidie şi prostie a făcut în aşa fel încât să mă atace cu tot felul de subiecte care mai degrabă ar fi trebuit propuse printre corectori. Am înţeles că corectorul meu de la cartea publicată la editura Eminescu a scăpat câteva litere dar un individ cu valoare îndoielnică precum acest impostor a transformat totul într-o mare nenorocire, nu fiindcă l-ar fi interesat tehnoredactarea în sine, ci fiindcă era atât de invidios pe opera mea, încât era gata să facă orice pentru a mă denigra. Un astfel de specimen, de fapt un ratat literar, ce subzistă doar fiindcă unul sau altul ori îl înjură, ori îl laudă, după ce a lins mâinile şi nu numai, exact acolo unde trebuia.

Prin urmare eu nici măcar nu doresc să-l înjur fiindcă nu am pe cine. Tot ce vreau să demonstrez este ca autorii tineri să nu meargă pe calea acestui impostor perfid, fiindcă adevărata literatură nu se face lovind pe la spate ca şi în rugby, cum de altfel procedează distinsul domn rugbyst Ionut Caragea!

În acest material prin care mă consideră, atenţie! titlu pompos!

Impostorul culturii române!

Individul dă clasă la toţi cu faptul că ştie să scrie corect! La vârsta lui credeam că are alte pasiuni. Deşi redactorei Laura Laurenţiu de la „cel mai citit ziar al Clujului”, Clujeanul ce a dat faliment, căreia i-am spus că e posibil să se vândă anumite cărţi şi nu că s-au vândut, îi doresc tot binele pe care Adrian Marino, un alt „benefic” al Clujului i-ar fi dorit celor care-l „iubeau”. Prin această individă, Caragea al nostru îşi dezvoltă un adevărat palat al urii bazat pe lipsa oricăror scrupule. Important pentru individ este să lovească în adversar pentru a parveni!

Ce s-a întâmplat de fapt cu Clujeanul! În urmă cu şase ani, deci în anul 2004, am publicat romanul Destiny în Statele Unite ale Americii. Pe vremea aceea se zvonea că aş fi avut vânzări de milioane de cărţi. Întrebat fiind de către presă ce fel de vânzări am avut am spus că este posibil ca să se fi vândut anumite cărţi, şi nicidecum nu am declarat că sunt ferm convins că am vândut milioane de cărţi. Pe vremea aceea eram un începător şi nu realizam nici mârşăviile ce stau în spatele campaniilor de presă şi nici mizeriile care se ascund în spatele lumii „literare”. Vorbeam direct şi deschis atunci, ca şi cum eram liber să spun ceea ce gândesc. Astfel am făcut imprudenţa să-i

spun liber unei individe pe nume Laura Laurenţiu care azi publică tot felul de aiureli pe blogul Realitatea Tv al minunatului domn de încredere care ne anunţa că SAFI lucrează pentru noi, iar noi vom putea dormi în liniște: Sorin Ovidiu Vântu. I-am spus că este posibil să fi vândut multe cărţi şi nu că am vândut. Prin urmare individa m-a bălăcărit cum a putut în falimentarul Clujeanul, pretinzând că ar fi luat legărtura cu editorul americam ce ar fi pretins că aş fi vândut doar zece cărţi. Minţea cu neruşinare întrucât editorul american i-a spus cu totul altceva şi anume, că aş fi primit drept de autor un număr de zece cărţi. Realitatea a demonstrat că ţi azi după atâţia ani Destiny se vinde pe Amazon.com, cum probabil se va vinde şi peste secole. Câte cărţi apărute în 2004 se mai vând şi azi? O întrebare retorică pe care o adresez direct Laurei Laurenţiu. Individa mai afirma cu nonşalanţă şi prost gust că agentul mei literar David Hiatt nu ar fi un mare agent fiindcă nu are o pagină mare de web! Gândire stil Laura Laurenţiu din Cluj! Ca matroana Clujeanului să-şi ducă premoniţiile până la capăt o făcea şi pe ghicitoarea în privinţa romanului Destiny, susţinând, chipurile că: „rămâne de văzut dacă această carte îşi va mai reveni vreodată!” Proastă, stupidă şi oneroasă previziune, odată ce Destiny este şi azi în vânzare după ani de zile. În toată această perioadă am mai scris proză, studii filosofice şi şase volume de cugetări, publicate la diverse edituri, culminând cu cartea Culegere de înţelepciune care reuneşte toate volumele respective şi apărută la editura Eminescu. Este de prisos să mai susţin eminenţele criticii literare şi filosofice ale naţiunii române ce au scris despre lucrările mele de aforisme. Cred că enciclopedia Metapedia, poate da o imagine cât de cât cititorului ce se vrea avizat despre opera mea.

http://ro. metapedia.org/wiki/Sorin Cerin

Cum am fost contactat pentru a reuşi să iau legătura cu aceasta amfitrioană a presuspusului adevăr, Laura Laurenţiu? Ei bine, cel care m-a contactat a fost un domn pe numele de Valentin Ajder, de origine din Republica Moldova, din câte am aflat eu. L-am primit în casă pe motiv de a-mi face corectură la romanul Destiny. Astfel am fost „descoperit” de distinsa Laura Laurenţiu care în anul de graţie 2004 scria despre mine că nu ştie cum am intrat în literatură. În acea perioadă „bună” am fost invitat de domnul Valentin Ajder la una din clădirile Pro Tv din spatele Teatrului Naţional, unde am primit o carte cu dedicaţii de la un anumit poet. Acest poet nu era nimeni altul decât

favoritul revistei „Singur” care mă atacase pe mine prin Ionuţ Caragea, cel care publică cu rubrică pe blogul lui Corneliu Leu, care a dorit ca preşedinte al Uniunii Scriitorilor din România, în locul domnului Nicolae Manolescu, pe nimeni altul decât pe actualul preşedinte al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, şi anume, domnul: Mihai Cimpoi! Cine este acest venerabil domn Cimpoi cred că ştiu mai bine prietenii de la Serviciul Român de Informaţii care ar trebui să se ocupe cu adevărat de România! Chiar dacă suntem o naţiune la frontiera multor interese, cred că trebuie să fim mereu români şi abia pe urmă să acceptăm diferite compromisuri! Acum dragi români care mai credeţi în ţara voastră vă imaginaţi ce se ascunde în spatele unor ajunşi? Din nou mă adresez S.R.I. cu rugămintea de a înţelege că avem nevoie de o ţară care să aparţină românilor şi nicidecum unor interese nemţeşti, ruseşti şi mai ales străine de neam şi de ţară! Degeaba cântăm diverse cântece patriotice de sărbătorile naţionale din ce în ce mai subţiri. Dacă vom ajunge să ne pierdem cultura, mai ales literatura spre binele unor alogeni, vom ajunge să ne pierdem noi în primul rând ca naţiune!

Repet. Cu toate mizeriile invocate de diverşi „slujbaşi” ai unor „servicii” şi după şase ani Destiny de Sorin Cerin se vinde pe Amazon.com la fel ca şi cealaltă carte scoasă de o editură americană: The origin of God! Şi asta în condiţiile când de majoritatea cărţilor scoase abia de un an nu se mai ştie nimic. Sunt convins că şi peste un secol sau mai multe, aceste cărţi se vor vinde şi vor fi la fel de prezente precum azi. Ştiu că ţara mea este la confluenţa multor interese, dar mai ştiu că un popor care crede cu adevărat în DESTINUL său nu va putea fi înfrânt niciodată!

Abia în urma acestor flegme am hotărât să răspund escrocului internaţional canadianoromân Ionut Caragea, monument al prostiei şi invidiei!

http://www.ionutearagea.ro/Proza files/articole, %20 recenzii/articole files/impostorul.htm

Avem a face cu un escroc internaţional?

Cine este acest individ care şi-a făurit o mână de indivizi care să-l laude, dar cine anume sunt ei? În niciun caz personalităţi marcante ale criticii literare româneşti. ci ipochimeni ce au fost aghesmuiţi bine cu laude din partea acestui impostor ca mai apoi să-l laude cu o pretinsă obrăznicie. De ce spun asta? Texte aşa-zis poetice pe care nici

măcar copiii unei şcoli ajutătoare din ciclul primar nu ar fi în stare să le scrie, apar la acest impostor, lăudate, ATENŢIE, de doamne din Moldova care îl văd drept un poet. Cine sunt aceste personaje infirme cultural şi de ce au ales astfel de practici? Să fie din inconştienţă sau din prostie? O duduie ar fi Valeria Manta Tăicuţu, profesoară din Rm. Sărat, iar o alta, o doamnă care a scris zeci de cărţi de prin Galaţi, dar de care nu a auzit nimeni, decât cei care au nevoie de laude pe nume Cezarina Adamescu, autoare a zeci de cărţi! Cine din România o cunoaşte şi ce critică literară are distinsa doamna, doar Dumnezeu ştie, tocmai fiindcă aflu că a terminat teologia prin Galaţi. Mi-o amintesc de pe vremea când eram redactor şef la o revistă, că mi-a scris în privinţa unei critici la una din cărţile mele care ar fi fost o laudă gen Caragea în plus. Azi şi escrocul nostru, Caragea s-a apaucat de critică literară. Ce critică şi cum anume este simplu de înţeles.

Interviu acordat de Sorin Cerin publicaţiei Actualitatea romano-canadiana

(a) „Am fost profund mâhnit de impostura, aroganţa dar mai ales oportunismul şi cerbicia prin care Ionuţ Caragea a încercat să mă atace".

Interviu cu scriitorul şi filosoful Sorin Cerin

ARC Cine sunteţi dvs d-le Sorin Cerin?

SC Un băimărean stabilit la Bucureşti după mulţi ani de exil în America de Nord unde am locuit în New York, Dallas Tx, Las Vegas, Los Angeles şi iar la New York. O perioadă am locuit şi în Australia. Dacă mă întreb cine sunt nu pot să nu privesc cele douăsprăzece cărţi scoase până în prezent. Mă refer la Destiny şi The origin of God, apărute în America, dar şi la cele în limba română cum ar fi Trilogia Destiny alcătuită din cărţile Psycho, Apocalipsa şi Exodus. Nu pot să nu înserez şi cărţile din opera filosofică cum ar fi:

Coaxialismul

Moarte, Neant, Aneant, Viaţă şi Bilderberg Group.

Starea de concepţiune în coaxiologia fenomenologică.

Logica coaxiologică

Sau cărţile din opera aforistică, respective Revelaţii 21 Decembrie 2012, Nemurire şi recenta mea apariţie editorială intitulată: Învaţă să mori. Este o culegere de cugetări referitoare la moarte. De altfel sunt convins că sensul existenţei noastre este să învăţăm a muri, să ne pregătim pentru moarte. Sfinţii care sunt

persoane ce reuşesc să iubească mai mult decât noi se pregătesc mult mai mult decât noi pentru ceea ce datorăm acestei vieţi: Moartea. În prezent sun prim-vicepreşedinte al Ligii Scriitorilor din România Filiala Bucureşti şi redactor şef al revistei de cultură Cetatea lui Bucur.

ARC Parafrazând pe cineva, ce aţi făcut în ultimii 20 ani?

SC Ar fi multe de spus. M-a prins aşa-zisa Revoluţie într-o cameră din Complexul Studenţesc Grozăveşti. Îmi amintesc de joi 21 Decembrie când eram o mână de tineri chemaţi de un zvon pe centru la Universitate. Atunci am strigat pentru prima oară jos comunismul. Pe urmă au venit taburile armatei şi securităţii. Spre seară am reuşit să merg spre Grozăveşti. În faţă la cinematografele de pe fostul boulevard Gh. Dej era plin de sânge. A doua zi am fost printer primii care intrau în fostul CC al PCR. Deşi atunci credeam în aşa-zisa Revoluţie, imediat ce ni s-a interzis accesul în birourile 1 şi 2 am realizat că totul era o făcătură pentru ca noii politruci să-şi legitimizeze acţiunile. Din ultimele zile ale lui decembrie şi ianuarie am participat la refondarea PNŢ cd alături de domnii Corneliu Coposu, Ioan Puiu, Ioan Lup, Diaconescu, Ţepelea şi alţii. Am reînfiinţat ziarul Dreptatea ajutat de înflăcăratul patriot român Gheorghe Gavrilă Copil. Am fost redactor al secţiei politice al ziarului, dar datorită mineriadelor a trebuit să emigrez în USA. La una dintre mineriade am fost forţat să sar pe geamul redacţiei de la etaj. Mi-am dat seama cât de bine am procedat după ce am aflat că portarul zăcea cu capul strivit într-o baie de sânge iar cei prinşi au fost torturaţi cu sălbăticie. Lucruri care azi se uită dat fiind faptul că şi PNŢ cd-ul a fost infestat cu viruşi dăunători naţiunii române în aşa măsură încât a ajuns pe tuşa politicii româneşti. Cei care erau cu adevărat pentru schimbare au fost înlăturaţi sau forţaţi să emigreze.

ARC Aţi emigra în Canada? Dacă da, de ce?

SC Iubesc frumuseţile canadiene. Dacă nu as iubi atât de mult România, unicul loc unde mi-ar plăcea să trăiesc ar fi Canada. Prima dată am intrat în Canada cu ocazia unei excursii la cascada Niagara. Am trecut podul de pe malul american pe cel canadian. Există un mic orăşel de frontieră acolo foarte cochet. Pe urmă am mai vizitat Canada de mai multe ori, odată am mers prin Detroit până la Montreal şi de acolo am traversat întreaga ţară până la Vancouver pentru a reintra în ţară la Seattle. Da, aş emigra în Canada, fiind o ţară liniştită cu frumuseţi naturale deosebite. Este departe de aglomeraţia şi

periculozitatea din State. Am observat că şi relaţiile dintre români sunt, sau erau mult mai călduroase şi mai paşnice decât în alte ţări. Mereu am avut impresia că românii din Canada sunt o mare familie unită. Asta până la certurile apărute de curând în lumea scrisului românesc de acolo.

ARC Aveţi legătura cu diaspora romanilor din Canada? Cât de bine o cunoaşteţi?

SC Am mulţi prieteni pe care i-am întâlnit mai ales în State cu diverse ocazii sau în timpul călătoriilor mele prin Canada. Sunt oameni cu suflet care rareori pot fi găsiţi în România sau alte părţi. Ajung să cred că elitele noastre, valorile noastre se află în Canada. Aici nu mă refer neapărat numai la valori academice ci şi la cele comportamentale. De bun simţ mai înainte de toate. Majoritatea românilor canadieni pe care i-am întâlnit au fost oameni minunaţi până la recentele disensiuni din lumea scriitorilor.

ARC De ceva vreme încoace comunitatea din Montreal este măcinata de nişte conflicte. Există două asociaţii ale scriitorilor, iar persoanele din conducere nu au interese comune. Aveţi idee despre acest conflict?

SC Deşi am pornit cu inima deschisă faţă de românii din Canada am fost profund mâhnit de impostura, aroganţa dar mai ales oportunismul şi cerbicia prin care Ionuţ Caragea a încercat să mă atace. Iniţial am fost invitat să particip la noua lor asociaţie. Am devenit membru neştiind că totul acolo are un preţ. Mi s-a cerut să-i scriu o critică despre filosofia din poezia acestui Caragea Ionuţ – rugbist. Am citit de mai multe ori materialul încercând să găsesc cât de cât o urmă de aşa-zisă filosofie. Cert este că am rămas stupefiat de antitalentul şi nonsensul aflat la fiecare pas în versurile sale submediocre şi pline de inepţii pe care le-am extras într-un articol publicat mai demult spre deliciul cititorilor. Cred că niciun copil de grădiniţa nu ar reuşi să compună asemenea aiureli dezordonate şi fără o articulaţie care să denote un înţeles eligibil. Pe urmă am aflat că şi criticii care îi lăudau injuriile aduse la adresa bunului simţ literar erau nişte persoane din orăşele uitate de lume, care, aliniate în grup doreau să parvină la fel de „spectaculos” precum Ionuţ Caragea cu inepţiile lui de analfabet deprins cu „şcoala maidanului”. Individul consideră literatura un echivalent al rugbiului, altfel nu-mi pot imagina loviturile şi atacurile sale murdare prin care încearcă pe toate căile să anunţe

criticii să nu scrie laudativ despre mine. A avut atât de mult tupeu încât a purces până şi la schimbarea sensului unor fraze cu privire la opera mea scrise de legendarul critic literar Ion Dodu Bălan. Cu toate acestea faţă de criticii lui de ocazie eu am primit recenzii de la cei mai importanţi universitari ai criticii literare actuale, care nu mai foloseau programul Autolorect spre a spune ce literă sau virgulă lipseşte ci au scris o critică academică. Când m-am înscris în acea asociaţie de scriitori am crezut că este vorba despre Asociaţia Scriitorilor Români din Canada şi nu de acea asociaţie încropită atunci peste noapte. Pe urmă mi-am dat seama că am greşit. Individul Caragea Ionuţ a dorit cu o disperare ieşită din comun să-mi denigreze opera crezând probabil că cel care înjură cel mai tare câştigă. În cultură nu funcţionează acest amendament. Indiferent câţi critici de ocazie adunaţi de prin târgurile uitate de lume va găsi şi câţi astfel de noi membri îi vor invada asociaţia sunt convins că opera sa este iremediabil condamnată uitării alături de „bunul său simţ". Pentru mine este o mare mândrie şi onoare să corespondez cu adevărata asociaţie a scriitorilor din această minunată ţară, unde nu intră persoane de décor doar pentru umplutură, condusă de scriitori consacraţi cum este talentatul scriitor Alexandu Cetăţeanu şi marele POET George Filip. De câte ori voi scrie cuvântul poet la adresa acestui atât de talentat bard româno-canadian am să-l scriu cu literă mare. În concluzie nu văd ce interese comune ar putea exista între aceste asociaţii? Adevărat asociaţie a scriitorilor, clădita de 9 ani de zile şi nu de 9 luni, ar trebui să coboare foarte mult ştacheta şi să facă unele compromisuri insurmontabile pentru a accepta „noile valori" gen Caragea. Faptul că exista disensiuni la nivel de compatibilitate dintre aceste asociaţii consider că este de bun augur, deoarece membrii adevăratei asociaţii nu vor să facă compromisuri literare sau deontologice de niciun fel. Imaginaţi-vă că aţi lua un copil de trei ani şi l-aţi pune să înşire cuvinte gen

Ionut Caragea. Acestea ar fi duse la tipărit şi pe urma cu diverse „relaţii" aţi găsi „critici" care să le laude. În cele din urmă aţi dori să fiţi considerat mare scriitor ca altfel ameninţaţi că va faceţi propria gasca. Cam asta s-a întâmplat. Tupeul nu poate fi o monedă credibila şi mai ales stabila în istoria literară. Face valuri pe moment care se sparg de stancile uitării şi atât.

ARC Ce părere aveţi ca om de litere despre scriitorii romani din Canada?

SC Românii din Canada sunt minunaţi. Ştiu că în acel minunat ţinut binecuvântat de Dumnezeu cei care nu se pot debarasa de apucăturile „servite acasă” sunt marginalizaţi, şi în cele din urmă ori se întorc, ori îşi rumegă neadaptarea invidiind pe alţii. Cred că un astfel de caz este şi cel al lui Caragea Ionuţ.

ARC Care sunt pasiunile dvs?

SC Iubesc munţii, oriunde s-ar afla aceştia. Când eram în America mergeam deseori la Aspen, în Colorado, Utah, Oregon. Când eram în Australia am mers atât în Alpii Australieni. Am fost şi în Nepal. Acasă merg des în Bucegi. Iubesc alpinismul. Îmi place să escaladez Valea Jepilor direct pe stâncă. Nu odată am dormit pe stânci într-un cort suspendat.

ARC Trăiţi bine din scris?

SC Dacă ar fi să trăiesc numai din cărţile apărute în România aş muri de foame. Mă salvează cecurile venite din America. Destiny şi The origin of God se vând şi acum după atâţia ani pe Amazon. Com sau în celebrele lanţuri de librării Barnes & Noble. Mă bucură faptul că în ultimul timp mi s-a deschis şi piaţa indiană sau aceea a ţărilor din Asia de Sud Vest, Malaezia, Singapore, Thailanda, etc.

ARC În încheiere transmiteţi vă rog un mesaj cititorilor Actualităţii romano-canadiene.

SC Sunt alături de dumneavoastră ştiind că sunteţi elita alungată din atâtea şi atâtea motive cunoscute de toţi, sunteţi cei care ar fi trebuit să fie în România. Un salut prietenesc.

Revino, citeşte şi alte ştiri
Adaugă un comentariu
Top of Form
Adaugă un comentariu
Nume: „
Comentează: „

Comentează: „

Introdu acest cod de securitate: „

Trimite save 9 2001 1325

ro article true 1

Bottom of Form

(b) Răspunsuri şi comentarii:

(I) Deci clar, dispute şi cu alte persoane s-ar părea, nu doar cu poetul G. Filip sau A. Cetăteanu. Oare din întâmplare?

Gânduri de la Vâlcea.

Scrierea unor texte şi limbajul lor, angajează doar responsabilitatea autorilor respectivi, oricine ar fi ei. Însă improvizarea şi drept Critici Literari Planetari a d. Erbiceanu şi mai ales a lui I. Caragea (care n-are niciun studiu în domeniul criticii literare) este cu totul altceva! Asta duce la dispute şi cu alte persoane s-ar părea, nu doar cu poetul G. Filip. Oare din întâmplare? Modestie deci… domnilor… debutanti! Între autori şi critici, se află marea clasă a cititorilor, unde mulţi sunt suficient de educaţi şi versaţi în filologie şi litere pt a gusta (sau nu) textele propuse de autori. Este dreptul lor să aibă şi alte păreri decât cele ale criticilor (sau cele «negociate» între autor şi un critic care sunt prea «amabili-osana» unul fată de altul) şi asta fără să fie trataţi aceşti cititori drept Analfabeţi Literari sau anagramaţi pur şi simplu de către autorul frustrat că «operalui nu face unanimitate. Nu uitaţi respectul şi în fapte nu doar pe cel proclamat în vorbe sau cerut altora! Este important! Se pare că domnul Sorin Cerin a sesizat bine existenţa unui fenomen tip… «marketizarea-literară sau chiar putem spune acestui… «curent»…Kitsch Modernismul, din ce în ce mai răspândit la adăpostul Internetului. Noroc că totul se

decantează până la urmă dinspre cititori şi nu prin Ukazurile unor Critici sau prin agresivitatea unor autori frustraţi cronic! FESTINA LENTE! Gânduri de la Vâlcea

---

(II) Bravo!
Un montrealez.
Un interviu excelent! Bravo Sorin Cerin!
05.2009 18: 04

Debutantului liric Ionutz G. Caragea între două-trei… Deliruri, Tremens critici, spurci, conteşti! Vezi? Aceste obiceiuri, Ne arată… CINE EŞTI! P.S. Atenţie la limbajul dvs şi la afirmaţiuni! Iaräsi îmi puneţi în seamă lucruri pe care doar imaginaţia dvs le naşte? Dat cu flit… limbaj, urât… MOJICII!!! Atenţie la frână când vă mai permiteţi să utilizaţi numele meu şi mai ales când adresaţi mesajele dvs… tatălui meu decedat Profesorul Constantin Manolescu. Eu nu v-am adresat la parole de când am încheiat pasnic acel episod în care m-aţi acuzat gratuit de interviul lui… d. Cetäteanu şi alte rele. V-aţi cerut scuze ulterior, am acceptat propun să rämânem aici. Vă rog deci să nu-mi mai folosiţi numele în luptele dvs de orgoliu cu diverse persoane. Cât despre Poezia dvs este şi ea ca a multora, adică trebuie spälat un munte de pietriş până se decantează un diamant sau o gräuntză de aur. Şi este bine aşa! Continuaţi să scrieţi! Numai astfel vă veţi ameliora! Veţi îmbogäti astfel partea… aurie a textelor dvs! Cärtile dvs cu semnätura dvs se află încă în colecţia de carte Biblio – AGORA. Nu mă faceţi să regret acest lucru! După cum vedeţi eu semnez textele ce vă dedic. Aşadar atenţie la alte interpretäri ce faceţi! Cele bune vă dorim!

Culmea culmilor… paranoiei şi läudäroseniei desäntzate dragi tovaräsi şi pretini Un aşa-zis critic literar afirmă că ADN-ul lui caragea este mai pur şi mai din… de Domn decât al vostru! Citiţi şi voi stimabili veterani întru litere şi vedeţi cum se fabrică azi… poezei de mucava… auto-fätati pe Google şi cât de uşor este azi cu ajutorul unui marketing de imagine desäntat de tipul celui pe care şi-l fac caragelul şi erbicelul, să se dea un debutant mediocru ca… caragea, drept SCRIITOR ROMÂN URIAŞ ŞI EROU AL EMIGRAŢIEI!!! http://www.rgnpress.ro/Analize/Interviuri/Poetul-Ionut-Caragea-Absenta-aceea-ce-suntem.html Scene!… parvenitul caragel şi-a gäsit doi-trei critici politicoşi pe care i-a aghesmuit mai întâi cu osanale şi aceştia, din politetze, i-au scris apoi chestii de genul: CARAGEA ESTE

chipurile: un maestru al versului clasic, al metaforei dar şi al versului liber în care excelează prin superbele şi originalele sale idei (unele devenind autentice maxime), într-o încântătoare fulguraţie a ritmului alert ce-i determină pe cititori să nu-şi lase cartea din mână. SAU CARAGEA AR FI CICĂ: autorul care aparţine fiinţelor pure, dotate cu acea intuiţie şi clarviziune ce încearcă să depăşească limitele celor două spirale ale ADN-ului contemporanilor noştri. SAU CICĂ: Ionuţ Caragea face deja parte din acei uriaşi români care trăiesc cu trupul în alte colţuri ale lumii, dar cu inima şi sufletul în România. Träiască Ceauşescul şi Epoca de Aur! Nicusoare nu fi trist! Secu' merge înainte… cu leatul Tranziţionist! Oare până unde se va împinge cumetria actuală între aşa-zisi poeţi sau scriitori de duzină care vor să parvină cu metode de marketing googelist şi aşa-zisi critici care vor să arate lumii ce criticoşi sunt dumnealor şi ce vocabular au şi ca atare îşi cântă ode şi osanale unii altora, poluând literatura română cu verbiajele lor inutile? Şi mai cad în capcanele ceţoase ale logoreelor googleliste şi scriitori şi critici de calitate dar care nu-şi dau seama că sunt manipulaţi de aceşti gogglelieni tocmai în scopul de a le furniza lor parveniţilor o legitimitate… scriitoricească pe care mediocra mai sus-numită logoree transpusă în scris pe care o produc nu o justifică! Cât despre publicul cititor… bietul public… este prins la mijloc între autori parveniţi şi critici închipuiţi, căci vezi Doamne… publicul n-ar avea nimic de zis… n-ar avea cunoştinţele necesare să aprecieze… geniul caragel. CITEŞTE, ADMIRĂ… ŞI NU CERCETA! par să zică aceşti noi… Titani de mucava… care vor să-i dea jos pe adevăraţii Apostoli ai literelor române consacraţi deja de istoria literaturii. VOX POPULI VOX DEI! le amintim acestor… amatori lirici… cu ambalaj googelist şi marketing de tarabă! Le amintim că mai există încă şi un public cititor… elevat şi suficient titrat în arte, litere şi filologie pt a face diferenţa între un text de valoare perenă şi nişte croncăneli ale unor ciori auto-vopsite pt a trece drept papagali!!! Şi acest public le intimează parveniţilor nedusi la scoală dar care vor să treacă azi drept genii şi drept profesori care să ne dea lecţii de literatură, ordinul: < Hei aceştia! Läsati-o bleagă, că mäcäne! Un cititor titrat şi avizat de la noi de prin… Banat!

Domnul Caragea a avut până şi o lansare în oraşul său natal Constanţa de unde cred că a plecat la fel de abisal, precum a sosit! Ziarul Cuget liber scria în luna mai 2009:

Poetul născut pe Google a dat SPAM presei culturale

Violeta PAVELESCU

Sâmbătă, 9 mai, la Biblioteca Judeţeană „I.N. Roman”, Ionuţ Caragea şi-a lansat volumul de poezii „Absenţa a ceea ce suntem”, apărut la editura Fides, Iaşi. Fondurile obţinute din vânzarea cărţilor vor fi donate Centrului de copii cu handicap sever „Orizont” din Tomis Nord.

Ionuţ Caragea, supranumit „poetul născut pe Google”, originar din Constanţa, este de profesie instructor de sport la Centrul Sportiv Gadbois, Club les Géants de Montréal, în Canada. A venit la Constanţa pentru a-şi lansa cartea în oraşul natal, dar şi pentru a-şi exprima ego-ul uriaş în faţa adulatorilor prezenţi în număr destul de mare, pentru o lansare de trei ore într-o sâmbătă după-amiază.

Comparându-se cu Blaga sau cu Eminescu, prin faptul că apare pe unele site-uri alături de aceştia, poetul a apreciat „înţelepciunea” ce reiese din anumite poezii ale sale, în comparaţie cu „poezia vulgară a tinerilor poeţi”. Cultul personalităţii i-a fost întreţinut de cei care îl însoţeau la prezidiu, printre care poeta Amelia Stănescu şi scriitoarea Emilia Dabu, membre ale Uniunii Scriitorilor, Filiala Dobrogea. Prima dintre ele a susţinut că tinerii poeţi dobrogeni scriu o poezie „de azi pe mâine”, în timp ce în poezia lui Ionuţ Caragea (şi el tânăr, la rândul său – 32 de ani), se vede „o suferinţă extrem de acută”. Este ciudat faptul că reprezentanţii Uniunii Scriitorilor nu le-au luat apărarea poeţilor pe care, cu alte ocazii, îi elogiază fără rezerve.

Lamentările poetului au continuat, de data aceasta îndreptându-şi jalea abisală spre lipsa de public din Aula Bibliotecii. Cum şi-or fi permis constănţenii „să iasă la grătare” sâmbătă, la ora 16, cu familia şi prietenii, nu pot să-mi dau seama… S-a supărat şi pe publicaţiile culturale ale Dobrogei, pe care le-a acuzat de „ignoranţă”, pentru faptul că nu l-au promovat. La o căutare pe Google, mai exact DEX online, că tot îi place domeniul, ar putea vedea că „ignoranţă” nu

vine de la a ignora. Mai rău: „IGNORÁNT – A, ignoranţi – te, adj., s.m. şi f. (Om) incult, fără cunoştinţe elementare; neştiutor. „Din fr. ignorant”. Şi în franceză are aceeaşi semnificaţie, deci placa „am uitat limba română” nu se pune. Ce a vrut să spună poetul? Că presa culturală este ignorantă pentru că l-a ignorat pe scriitor? WTF?!?

Apologiile continuă, de data aceasta, cu măiestrie, Emilia Dabu dând citire unui laudatio care l-ar face să moară de invidie chiar şi pe cel mai înrăit susţinător al patriei: „Ionuţ Caragea este ca un mesager divin care ne aduce mănunchiuri stelare”. Aceste „mănunchiuri stelare” au fost aruncate asupra publicului cu forţa, din public putând fi auzite îndemnuri ca „E de ajuns, dom’le!”, atunci când poetul recita din sine pentru a şasea oară.

Şi, cum abyssus abyssum invocat, poetul loveşte din nou: „Poezia cu rimă este adevăratul costum de haine al unui poet”. Ionuţ Caragea însuşi susţine că a început să citească marile opere de-abia acum doi ani. A reuşit, deci, în scurt timp, să-şi dea seama cum stă treaba cu poezia…

Escrocul internaţional românocanadian a mai încercat să-şi facă publicitate şi pe GOAGĂLUL pe care l-a spurcat cu diverse abjecţii dar mai ales pe cafeneaua.com http://www.cafeneaua.com/search/comments/ionut caragea/1

Cei de aici şi-au dat seama cu cine au de-a face şi l-au luat ca atare după ce şi-a postat câteva din aberaţiile sale poetice pe care le-a şters în cele din urmă, lăsând comentariile fără subiect. Citez câteva impresii despre acest impostor:

de monte oro la: 24/02/2010 09: 50: 54 Modificat la: 24/02/2010 09: 52: 16

(la: Cuget liber şi „Opera” lu’ Ionut Caragea)

…a postat cândva, pe cafenea, poezii… Nu i-a prea convenit reacţia primită şi a ales, probabil, să tacă… Fireşte, după cum văd, a scris în continuare… Nu mai ţineam minte, dar vaz ca şi el e în Canada, precum maestrul Olariu… ba chiar din acelaşi cenaclu. N-ar fi mare chestie, dar deja îi suspectez ca merg la aceeaşi sala de forţa, să tragă de fiare… (fireşte, SE… are, şi-o epigrama, posibil, pe această temă). Cotzcariile şi bisericutele is ceva normal pentru lumea literara sau pseudoliterara românească… indiferent unde stau oamenii… Dar fiecare are propriii prieteni, susţinători, critici sau poeţi care să-i ridice la fileu… după cum îşi are detractorii proprii… Mai ţin minte senzaţia

rămasa citind poezia lui Caragea… mult mai fada decât pretenţiile… sau decât intervenţiile sporadice ale unei/unor… fane… care luau atitudine tovarăşeasca înfierând pe criticii poeziei lui. Nuuu… n-am idee cine-i acel Cerin… nu cunosc niciun personaj implicat în schisma asta… spun doar ce cred… ca unul care mai gravitează pe orbita din jurul „soarelui" Poeziei. Vanităţi uriaşe, disproporţionate fata de actul poetic, în sine… Da… am văzut şi eu niscai site-uri… utile, de altfel… să zicem… dar unde alături de poeziile clasicilor… era trecut, la loc de cinste… şi ionut caragea… Şi… da… cine nu ştie… şi-l vede acolo… se poate întreba unde mama naibii la Bellu o fi mormântul acestui… minunat poet… prin vecinătatea cu cei minunaţi…

527597 comentează. modifica. semnalează adminului de monte oro la: 24/02/2010 13: 08: 37

(la: Cuget liber şi „Opera" lu' Ionut Caragea)

Io n-am „personal „nika cu tine. Despre realizări… is oameni şi oameni. Unii fac… şi vor a face caz… de orice negru sub unghie pe care = – l realizează… alţii prefera să nu-şi declame măreţele împliniri… Oricum, nu oriunde, fata de oricine. Să ştii ca nu cărţile mi-au lipsit pentru a fi membru USR, nici cele două recomandări din partea unor membri mai vechi… şi nici propria „echipa" de amici care ar putea scrie rânduri binevoitoare despre propriul meu har… scrijelitor în cuvinte. Aia cu mentalitatea… mi-a plăcut… mai ales când vine din partea unor oameni… că nu te mai pot desparţi de Olariu, na… care au transbordat… transatlantic… mentalitatea aia şi-n sol canadian… american… whatever. Ca să închei… îţi spun… aşa cum am făcut-o şi când postai poezii p-aci… ca îmi pari un poet slabutz… cu învârtosari chinuite pentru a sări o ştacheta mai înalta decât ţi-s puterile… Restu-i PR şi notorietate câştigata prin zavere… REPET… Nu cunosc personajele implicate în scandalul iscat de confa asta… nu-s de acord cu stilul ăsta de confa… dar intervenţia mea a fost doar o reacţie… generica… la comentturile tale… ca o rememorare a propriilor păreri despre „userul" ionut caragea. Atât şi nimic mai mult… Doar bafta şi poezii tot mai reuşite, îţi doresc…

527608 (răspuns la: 527606) comentează. modifica. semnalează adminului e Knulp 2 la: 25/02/2010 15: 37: 12 Modificat la: 25/02/2010 15: 41: 31

(la: Ceva din mine caută ceva)

E păcat că ai intrat într-un cerc vicios. Tu scrii, alţii te lauda, scrii

mai mult, alţii te lauda mai mult. Eu chiar sper să fii obiectiv, să-ţi poţi analiza singur valoarea, să ştii ce poţi (şi poate să vrei să poţi mai mult). Sper să nu fi căzut deja în capcana ridicolului.

Iar criticii aceia (şi revistele lor) nu înseamnă nimic, sunt O. Nu cer nimic mai mult decât discernământ.

Îmi pare rău (repet) că ai ajuns şi tu ca atâţia alţii să te păcăleşti, să-ţi gâdili orgoliul, cu joaca de-a literatura. Diferenţa dintre „acest tip de scriitor" şi un „scriitor" e ca diferenţa dintre astrologie şi astronomie. La fel şi în critica, în arta, în aproape orice domeniu.

Knulp 2 la: 25/02/2010 21: 07: 45

(la: Ceva din mine caută ceva)

ce tot vorbeşti dom'le? să mor dacă tu şi aia asemănători ţie sunteţi în toate funcţiunile.

deci, să fie clar:

nu eşti poet. Cărţile pubklicate pe bani sau pe sponsorizări nu se pun. Cărţile cu tiraj de 100 buc. nu se pun. critici de la prieteni, neamuri, cumetri piscotari, nu se pun.

pe litere:

nu ştii să scrii. găsesc pe cafenea 50 de „poeţi" care scriu infinit mai bine decât tine. şi nu are nimeni pretenţiile tale.

altfel:

dumnezeule! trezeşte-te la realitate! scrie pentru tine, publica, face vrei, dar nu te crede scriitor adevărat. poţi să scrii de hobby dar nu eşti şi nu poţi fi scriitor profesionist.

În concluzie:

nu are nimeni cu tine. nu e nimeni invidios pe tine. nu e nicio conspiraţie. revino-ţi şi găseşte-ţi măsura. te faci de râs. nu ai teama de ridicol???

527952 (răspuns la: 527949) comentează. modifica. semnalează adminului dorele la: 25/02/2010 21: 23: 38

(la: Ceva din mine caută ceva)

„Deja am scris nişte articole critice despre alte găsi de veleitari de pe Agonia, Europeea literara, Hermeneia, iată ca şi Cafeneaua demonstrează că îşi merita locul cu prisosinta".

Pai dacă oameni de pe patru site-uri scriu despre creaţia ta la fel nu crezi că e ceva în neregulă cu tine/creaţia ta?

de Intruder la: 25/02/2010 23: 19: 24

(la: Ceva din mine caută ceva)

ai dreptate Ionut Caragea, te-ai născut pe Google şi tot pe Google ai sfinţit şi spurcat locul.

un loc sfinţit de o mie de ori nu mai e sfinţit dacă l-ai spurcat o dată. asta-i un citat preluat de la Sabina, ţi-l dau cadou.: P

am văzut c-ai dus războaie pe diferite reviste online, wikipedia, forumuri de literatura, tramvaie cu cai. Google ţi-a dat, Google ţi-a luat, fie numele lui Google binecuvântat.

după ştiinţa mea destul de redusa în domeniu, războaiele nu se câştiga numai cu soldaţi. dacă nu-ţi permiţi să fii un scriitor de calibru, n-o să ai niciodată parte de războaie de calibru.

pân' la urma exista o măsura în toate şi fiecare are parte de duşmani pe măsură.

…şi prieteni, bineînţeles.

te-ai retras de pe cafenea şi ştiu de ce te-ai retras şi ştii şi tu foarte bine. te-ai retras pentru ca aici nu ţi-ai găsit fani.

În schimb, ai reapărut imediat după „Mara" – crezând ca dezaprobarea noastră la ceea ce a scris „Mara" înseamnă nişte fani în plus.

după ce m-am spurcat eu însumi la ce am citit pe câmpurile tale de lupta, mi-a picat fisa ca războaiele de aici sunt mult mai ecologice.

când va veni ziua în care îţi va pica şi ţie o fisa, când ţi se va lua spoiala cu care singur te-ai manjit, când vei învăţa să te detaşezi de instituţii şi să te apropii mai mult de cititorii tai… vei fi mai fericit.

asta-i tot şi mă doare-n ciorapi că n-am fost on topic.

Caragea Ionut – de latu la: 09/04/2007 12: 16: 22 Modificat la: 09/04/2007 12: 28: 10

(la: 2)

Şi să mă sting orgasmic

Cu alte cuvinte, şi pentru tine, tot numa aia e important! (În aceasta lumina, referirea anterioara la palme şi degete nu e tocmai de natura sa stârnească romanticul din mine) …

Şi atunci te miri, ca fata a luat forma vântului?

Alternativa ar fi, că s-a speriat de drumul pavat cu pietre filosofale, pe care apucaseşi…

Şi ar mai fi ceva: Visurile cambrate îmi aduc aminte de legendele în care eroul principal, în pragul luptei cu adversarul pe care urma să-l învingă în capitolul următor, nu reuşea decât cu greutate să-şi strunească armăsarul care se cambra fornăind şi bătând furios din

copite…

Şi încă ceva: Oamenii – n-am zis femeile!! – îşi admira uneori chipurile deşi nu le e sete. Nici dacă – sub imboldul caritativ al Sfintelor Paşti – implic o figura de stil reuşita, nu realizez legătura dintre dorinţa de a-mi admira chipul şi stări naturale ca foame, sete…

Concluziv şi inspirat de numele volumului (bănuiesc că e un volum de versuri) as întreba: „Şi ce vânt te-a adus pe-aici?”

Dar nu întreb, ci zic, cu inima mustind de iubirea de semeni de care ne simţim năpădiţi de sărbători cum sunt Pastele sau Crăciunul: Bine-ai venit în rândul poeţilor (încă) neconsacraţi de pe cafenea!

admin. – de picky la: 14/04/2007 07: 08: 08

(la: Daţi-vă cu părerea: link de ştergere subiect)

Consider că ar încuraja un exhibiţionism de tip Caragea Ionut, un fel de turn de fildeş intangibil şi exclusivist care elimina plenarul.

Fără a mai lua în considerare posibilitatea publicării unui text polemic, cu imposibilitatea replicarii.

Sau cu singura forma de replica „semnalizează adminului”, o forma nu tocmai plină de vitejie.

De fapt ar mai fi o posibilitate de replica – publicarea unui text paralel, dar ar deveni greoi.

Cred că ar fi încurajarea infatuării adusa la paroxism.

Ioanastolnici, măritată după caragea – de picky la: 15/11/2007 10: 54: 57 Modificat la: 15/11/2007 11: 14: 19

(la: mulţumiri)

Omu’ tău şi-a dat rău de tot în petic p-aci. S-a făcut de cacao şi a scuipat pe pâinea cu sare. Caviar n-am avut… decât la tăierea panglicii dar mnealui, Măria-sa Ionuţul, s-a apucat să-l întindă pe slănină.

Mare greşeală să-l iei de aliat pe văru’ Gugăl. Pentru că sărmanu’ văr, imparţial ca tot nătângul, nu face decât să depună mărturie cât de mic e caragea al tău, cu „e” mic! Fudul şi setos de accedere într-o lume care-i este mult prea anevoios de escaladat. Un Mussolini al poeziei, caraghios şi infatuat. Dar despre morţi…

antipoeţi vrea poate să fie antepoieţi.

literatura adevărată

De acord, aşadar fără paparuzi, paparuze, paparude, caragi şi… (mă) caragi (I).

Btw. Puteai să te iscăleşti şi paparuza. Deşi nici paparuda nu ar fi fost nepotrivit sau de lepădat…

(pentru cine nu cunoaşte Ioana Stolnici este unul din nickurile acestui impostor, care apare sub anonimatul mai multor identităţi de unde se votează sau se laudă singur)

În anul 2009, februarie am scris în revista Zona Interzisă un articol unde îl demascam pe acest invidios care crede că lovind în dreapta şi-n stânga va răzbi cu lălăielile lui de pripas:

(III) Ionuţ Caragea – Kitch-ul literar asezonat cu sos de impostură

(IV) Faptul regretabil de a fi cunoscut un individ de teapa acestui Ionuţ Caragea s-a petrecut în vara anului 2008 când îşi publica fragmente pe Citatepedia. Pe vremea aceea declara, citez: „l-am descoperit pe acest site pe Domnul Valeriu Butulescu. Este un autor de excepţie. L-am invitat imediat pe cenalclul meu literar. L-am descoperit pe Sorin Cerin, are citate foarte bune. Îmi face o plăcere să-i citesc".

Atunci când a fost dat afară de acolo l-am urmat în semn de solidaritate faţă de unele aspecte nu tocmai ortodoxe ale acelui site. Am decis să părăsesc acea pagină, în urma unui email primit de la domnul Caragea unde îmi scria: „A, şi, cred că-l interesează şi pe Sorin Cerin aceste discuţii, ca să înţeleagă de ce şi de cine este atacat în mod constant pe site-ul Citatepedia". Pe vremea aceea îl credeam un om serios. La scurt timp mi-a scris să-i fac o recenzie referitoare la ultimul său volum, care să reliefeze anumite valori filosofice ale acestuia. Îl citez din email: „Ce zici de christica poeziei mele? ca filosof, ai putea face o paralelă interesanta. De exemplu, volumul Omul din cutia neagră. O bună filosofie asociata poeziei mele îţi poate consolida şi mai mult propria creaţie filosofica şi propria imagine de filosof. Bineînţeles, nu este decât o idee". Cum ar putea un filosof a cărui filosofie este considerată mediocră de acest trepăduş Caragea să devină atât de notabil? Oare doar dintr-o întâmplare întâmplătoare de a-l fi cunoscut pe domnul Ionuţ Caragea care mi-a cerut scrieri de esenţă filosofică referitoare la opera lui? Dacă sunt un filosof atât de mediocru de ce mi-a cerut tocmai mie astfel de scrieri?

Rezultatul a fost că nu i-am trimis niciun comentariu filosofic tocmai fiindcă i-am considerat creaţia lipsită de orice profunzime filosofică. Pe urmă m-a rugat să-i trimit o biografie şi câteva poeme, pentru a deveni membru al Cenaclului Asociaţiei Scriitorilor de Limbă Română din Québec, scriindu-mi: „Te aştept în continuare pe cenaclul

ASLRQ. Eşti un autor care merita cu prisosinta să facă parte şi mi-ar face o plăcere personală.

Cu drag.

Ionut".

Pe urmă am devenit membru al Asociaţiei Scriitorilor de Limbă Română din Québec pe motiv de notabilitate. Mai mult decât atât, cum ar putea fi un scriitor submediocru să merite cu prisosinţă acel lucru? Citez un fragment din mesaj:

Buna seara, vă aduc la cunoştinţa 4 noi membri ce au aderat la ASLRQ. Este vorba de:

…

Sorin Cerin – poet şi filosof roman, creatorul Coaxialismului, membru în Liga Scriitorilor din România.

…

ASLRQ le urează bun venit, să aibă parte de inspiraţie şi succese literare la fel de notabile!

Cu mulţumiri.

Ionut Caragea".

Acest fapt însemna că în ASLRQ intră doar personalităţi notabile şi nu orice scriitor mediocru, altfel nu ar mai fi fost puse în discuţie realizările „la fel de notabile".

În cele din urmă l-am anunţat despre apariţia cărţii Revelaţii 21 decembrie 2012, scriindu-mi: „felicitări pt carte. Apropo, îmi puteţi spune şi mie ce avantaje oferă editura Paco? Dacă aş publica o carte la dânşii, care ar fi eventualele comisioane şi preţuri de publicare? Şi ce vizibilitate ar avea cartea în librarii?

Cu preţuire, Ionut Caragea". Oare chiar era preţuit acest scriitor mediocru?

Pe urmă mi-a scris: „Sper totuşi ca vă veţi simţi bine în ASLRQ şi ca veţi continua sa scrieţi lucrări de calitate, apreciate de public. Trebuie să ştiţi ca din moment ce v-am acceptat în ASLRQ nu am ţinut cont de bârfele presei, am citit opera şi unele lucruri mi-au plăcut". Odată ce a citit opera şi unele lucruri i-au plăcut atât de mult încât să mă considere atât de notabil încât să devin membru ASLRQ cum după doar câteva săptămâni deveneam scriitorul mediocru?

Problema a fost că eu nu am scris nimic despre „opera" lui Ionuţ Caragea fiindcă nu o consider importantă. La ultimele discuţii i-am spus chiar că îi consider opera ambalată într-o formă lipsită de

conţinut, asemeni unei conserve pe eticheta căreia se află o reclamă frumoasă dar în interior este doar mâncare alterată. O mostră din poetica domnului Caragea se află şi în volumul pe care l-a denumit nu fără temei, Analfabetism literar, citez:

damele de dimineaţă dragele de domnişoare denigrează derbedeii dorind dragostea directă".

Din poezia *Orgasm cu litere mari*, citez:

la dumnezeul care se face că plouă *într-o singură palmă trimite-mi femeile două* e ca şi când paşii acei graţioşi cu tocuri percutându-mi timpanele firii ajung după colţ şi-aştept să-mi sară o necunoscută în braţe să ne iubim nebuneşte pe stradă, în parc pe o bancă, în staţia de-autobuz şi, iată, s-a mai născut o poezie îţi voi face cadou o carte în care toate femeile râd şi fac dragoste numai cu mine".

Din volumul Donator universal citez: „Dumnezeu e pensionat pe caz de boală

Alzenheimer bătrâne, suferi de Alzenheimer".

Poate că aceste versuri din poezia intitulată *Baie de sânge*, demne de un poet popular începător dar semnate de Ionuţ Caragea reprezintă o altă mostră de mare poet:

Dumnezeu îmi umple paharul cu vin îngerii coboară din cuibul său acvilin învăţ cu ambele mâini să mă-nchin într-un zbor nepieritor androgin".

oare aceste „geniale" versuri din poezia ilustru intitulată *Ce te tot fofilezi*, reprezintă noul curent literar Google? Citez:

aşa că dă-le dracului pe toate sperietorile de ciori hai să mănânci porumb fiert o să te-nfulec coaptă din cap până-n picioare eşti numai pop-corn de săruturi şi o să gustăm şi cremă de zahăr ars delicatesa de la urmă de urmă n-o să mai rămână nicio picătură-n gura de rai muşcând din humusul tău.

Poate că aceste suave versuri din poemul caragian Obiecte ascuţite, reprezintă o quintesenţă a marilor valori poetice oferite de acest poet autointitulat fondator de curent literar. Citez: îngerii ne spionează la fiece pas dumnezeu nu foloseşte lame de ras

CRED CĂ ÎI ESTE FRICĂ DE

OBIECTE ASCUŢITE.

Poate că şi un copil retardat ar fi realizat imagini mai poetice decât cele de mai sus.

Se observă lirica profundă a poeziei acestui autor într-o altă

capodoperă intitulată la început a fost punctul: la început a fost punctul şi în jurul lui miriade de virgule fecundându-l.

Sau în mirobolantele versuri din poezia Prin efracţie: porţile percepţiei sunt multe căi de-a le deschide imaginează-ţi bărbatul ideal la 10 cm de tine şi nu-l poţi atinge ce vei face?

Oare pot astfel de perle literare să ilustreze un nou curent literar oricât de google ar fi acesta? Sunt convins că la orice grădiniţă aş merge şi aş ruga copiii de acolo să-mi spună o poezie făcută de ei, aceasta ar întrece splendoarea poetului Google.

Nu vreau să neg anumite versuri mai inspirate dar acestea nu se ridică sub nicio formă la nivelul unui autor care pretinde domnia sa că ar fi. Cu toate acestea mi-a scris acum câteva zile într-unul din ultimele emailuri: „Eu dacă aş face o recenzie operei dv, nu ar suna nici precum a dl Florin Tene, nici ca şi celelalte. As intra deep în fenomen, aş spune care sunt deficientele ei, problemele de exprimare, de limba, uneori caracterul superfluu, uneori inadvertentele, uenori graba de a scrie, dar as menţiona şi aspectele frumoase precum unele citate foarte reuşite sau unele poezii de dragoste foarte mişcatoare". Deja tonul laudativ şi prietenesc începea să ruginească. Cu toate acestea de la aşa-zisele citate foarte reuş de şi poezii de dragoste foarte mişcătoare s-a trecut a doua zi la unele aforisme frumoase doar şi la poezii de dragoste scrise cu pasiunea unui adolescent, lipsite de profunzime. Întrebearea mea este când anume avea dreptate Ionuţ Caragea, cu o zi înainte sau cu o zi după? Azi domnul Ionuţ Caragea îmi contestă creaţia mea filosofică pe motiv că ar fi redundantă. Aminteşte despre întâmplarea întâmplătoare fără însă a înţelege ce este aceasta în contextul filosofic al ceea ce numesc a fi coaxialism. Domnia sa nu numai că nu posedă cunoştinţele filosofice necesare unei asemenea evaluări fapt despre care mi-am dat seama în vara anului trecut când a trebuit să-l corectez atunci când a lansat nişte afirmaţii aberante ce implicau teoria adevărului. Nu este îndeajuns să negi un anumit sistem filosofic doar de dragul de a nega, ci să vii cu anumite argumente care să-ţi consolideze poziţia faţă de un anumit context. Aceste argumente în dizertaţia domnului Ionuţ Caragea lipsesc cu desăvârşire. Faptul de a se lega de nişte litere care este posibil să-mi fi scăpat atât mie cât şi tehnoredactorului, nu este un argument de nonvaloare. Chiar şi domnul Al Florin Ţene apreciază faptul, citez: „Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o

logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filosofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin ontologic ajungând la gnoseologic. Unde metafora, comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă" dacă „plouă" cu lumină. Şi într-adevăr plouă cu lumina înţelepciuni, fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei.", închei citatul.

http://www.napocanews.ro/2009/01/sorin-cerin-un-filozof-al-metaforei-şi-un-poet-al-cuvântului.html

Marea mea greşeală a fost să-i spun ca unui adevărat prieten faptul că am trimis unele lucrări unor critici şi s-ar putea să primesc anumite cronici sau recenzii care să-mi ateste notabilitatea până şi în enciclopedia wikipedia de unde am fost înlăturat pe motiv că nu aş avea critica necesară. Chiar şi faptul de a fi înlăturat se datorează deselor intervenţii ale domnului Caragea, ce a deschis scandalul cu privire la articolul meu. Din acel moment au început disensiunile. Ştiind că vor fi critici care să-mi accepte opera ajunge până la ameninţări.

Îi este frică să nu primesc critici pozitive fiindcă atunci voi fi repus în wikipedia, locul unde a tras sfori ca să fiu înlăturat. De aceea în aşa-zisa lui recenzie ameninţă pur şi simplu pe criticii ce vor să scrie pozitiv despre opera mea prin expresia: „Adevărul este că opera lui Sorin Cerin este condamnată iremediabil întâmplării întâmplătoare asta dacă nu, tot întâmplător, se vor găsi nişte critici şi specialişti aleşi întâmplător care vor proslăvi autorul şi opera sa întâmplătoare.", închei citatul.

Cu toate acestea aş vrea să închei cu un comentariu al domnului Ionuţ Caragea referitor la opera mea unde explicam anumite aspecte legate de atacurile murdare ale unora în materialul intitulat *Un interviu maraton cu filosoful Sorin Cerin* scris de Laurenţiu Fulga, citez din Ionţ Caragea: „written by ionut caragea, septembrie 16, 2008

L-am apreciat şi îl apreciez pe domnul Sorin Cerin pentru curajul de a spune lucrurilor pe nume. Din păcate lumea literara este una ciudata, aş spune chiar urata, exista multă invidie şi ura. Însă contează ca, până la urmă, opera unui autor rămâne, indiferent de părerea unor indivizi cu intenţii dubioase.

Am constatat că, din păcate, romanii au un oarecare complex pentru valoare, o anumită doză de ranchiuna când vine vorba de succesul, recunoaşterea celuilalt. Au ajuns americanii, canadienii, străinii! să aprecieze ceea ce romanii nu sunt în stare să o facă. Asta este mare păcat. Un gust amar, pe care pe noi, autorii, ne întristează întrucât, prin opera noastră, încercam să fim ambasadori ai limbii şi culturii noastre peste hotare.

Cu stima şi consideraţie.

Ionuţ Caragea

Aici are perfectă dreptate Caragea mai ales când realizează că eu sunt mult mai frecvent ca număr de citate pe mai multe pagini de citate importante, dar mai ales că mă aflu publicat pe Great Quotes la Famous Quotes from Famous People, unde am publicate 173 de citate, fiind unicul roman alături de Emil Cioran care se află acolo.

http://www.great-quotes.com/cgi-bin/viewquotes. cgi? action = search & Author First Name = Sorin & Author Last Name = Cerin & Movie =

D-l caragea se află cu puţine citate în Great Quotes dar nu la această categorie ci la aceea de user submitteded quotes, adică acolo unde utilizatorii îşi pot publica singuri citatele, fiind prezent cu 16 citate. Diferenţele de voturi chiar şi aşa sunt mai mult decât vizibile, mai ales că pe Great Quotes nu se poate vota decât o singură dată folosind un calculator.

http://www.great-quotes.com/cgi-bin/viewuserquotes. cgi

Probabil, după modul cum mă atacă tocmai în acest moment când realizează că aş avea nevoie de critică, vor fi diverşi prieteni de-ai lui care să îmi conteste împreună cu el creaţiile mele literare şi filosofice. Nu vor face altceva decât să se compromită alături de Caragea fiindcă deja au fost scrise unele recenzii foarte serioase de critici literari serioşi şi recunoscuţi de către contemporaneitate nu numai prin cărţile publicate dar şi prin anii petrecuţi de unii la diverse catedre ale unor universităţi. Cu toate acestea nu regret că nu l-am proslăvit atunci când mi-a cerut să-i scriu despre performanţele filosofice ale operei sale pe care le-am considerat inexistente, chiar dacă atunci îmi spunea că astfel îmi voi putea consolida şi mai mult propria creaţie filosofică.

Cam acesta este marele nostru poet care se autopromovează cu o fervoare ieşită din comun pe tot felul de pagini web. Acum când

privesc în urmă îmi vine în minte vechea noastră zicală din bătrâni: „Pe cine nu laşi să moară nu te lasă să trăieşti”.

(V) SORIN CERIN

A trecut mai bine de un an de la apariţia acestui material. În aceasta perioada mai mulţi critici literari au scris pagini memorabile de critica referitoare la opera mea literară.

Acum că v-aţi convins că escrocul caragea foloseşte orice bălmăjeli drept act artistic, cuvinte luate au adevărat la întâmplare şi nu cum delira cândva despre mine, atunci când, probabil, se observa pe sine.

Aş mai putea extrage tomuri întregi de inepţii şi baliverne luate cu japca şi inoculate aiurea, într-un delir total, de acest escroc unde şi cei mai aprigi susţinători ai romanului Don Quijote ar rămâne fără replică. Personajul nostru pitoresc, caragea, peştele care a reuşit să-i înveţe prostituţia culturală pe mai mulţi critici literari, nu se dezminte! mai mult, individul a avut neobrăzarea să afirme că eu aş însera anumite somităţi ale criticii literare în diverse pagini, şi m-aş lăuda cu ei, somităţi ce ar fi scris despre mine, uitând cu desăvârşire că tocmai el este cel care a făcut acest gest obscen, cu vârf şi îndesat, dar nu cu somităţi ci cu personaje mediocre care în obscurantismul lor cultural au lăudat oricum şi oricât:

http://ro.wikipedia.org/wiki/Wikipedia: Pagini de recuperat/Ionuzl8%9B Caragea Ast. C4.83 zi.2C 3 februarie 2010.2C revoc cererea mea de recuperare a articolului Ionu. C5. A3 Caragea

Acest individ sau ipochimen cum i-ar zice unii, se lăfăie dar mai ales se lauda pe ideea că eu aş fi fost dat afară din wikipedia. Crezând că el nu va fi dat afară, a fost în stare să mănânce oricât rahat la adresa mea, să linga mâinile oricui. Nu numai că a fost dat afară ca un obiect ce prisisoeşte pe motiv de lipsă de notabilitate dar mai ales s-a umilit într-un fel pe care nici cel mai amărât om nu cred că l-ar face, doar pentru a reuşi să parvină, dar mai ales să-şi vadă numele într-o pseudoenciclopedie a unor impostori. Ce meserii au aceştia? Programatori, liceeni, electricieni, ceferişti şi alte asemenea apariţii ce dau cu flit academcienilor români sau altor universitari de primă mână în cultura română. Trebuie să reiterez că Zoltan este electricianul din Baia Mare despre care am mai scris, un individ obraznic, care nu a avut niciodată şcoala celor şapte ani de acasă, Gutză este wikipedistul programator, iar ceilalţi, liceeni, pensionari sau diverse profesii. Ceea

ce-i uneşte este invidia şi prostia. Doar astfel pot şi ei să fie la nivelul unor personalităţi la picioarele cărora nu ar ajunge altfel niciodată. În schimb Caragea îi imploră umilindu-se, după ce a fost dat afară din wikipedia pe motiv de notabilitate. Aş da orice în viaţă să nu ajung cacaragea! (cacofonie intenţionată). Escrocul mai nou este în stare de orice, laudă sau bârfeşte pe oricine ar dori wikipediştii. Menţionez că Lerman Kruger este pseudonimul sau numele de user al lui Caragea:

(c) Lerman Kruger: Cerere de revenire

— Împotriva ridicării interdicţiei.

— Pentru limitarea blocării la 3 luni. Deşi urechea mea hipersensibilizată la textele domnului Lerman Kruger recepţionează stridenţe de parare pugilistică: *puteam să dau înapoi*, *dar m-am abţinut*, propun să-i luăm în consideraţie angajamentul şi să-i limităm blocarea la o perioadă de 3, 6 sau 12 luni. Sper să câştigăm un colaborator preţios, activ şi cordial cu ceilalţi colegi… şi dacă nu, vom putea să-i aruncăm iar, prosopul în ring. – Alex F. (discuţie) 11 mai 2010 01: 01 (EEST)

Regret că m-am pripit. Ca şi d. Adilapan, am oroare de hotărâri ireversibile, dar d. Lerman Kruger a avut amabilitatea să mă elibereze de dubii. În cele 5 (cinci!) intervenţii care au urmat dramaticei sale cereri de revenire domnia sa a parat, a fentat, a plasat o directă sub centură unui neparticipant, d. Hodorogea, s-a luat în bețe cu el. Asybaris şi a avut grijă să *ne* facă o autocritică colectivă, impersonală, diluată: „Dacă e să privim toate lucrurile întâmplate, putem trage o concluzie interesantă, s-au făcut unele greşeli, au fost situaţii inedite, până la urmă putem învăţa cu toţii din ele şi putem ajunge la relaţii pozitive. Cam atât”.

Mda, cam atât. Status quo ante. O persoană adultă şi formată intelectual, nu-şi schimbă mentalitatea şi obiceiurile în trei luni, nici *lagărele de reeducare* din Rusia şi China nu ar fi reuşit. D-le Caragea, vă asigur că regret sincer că nu pot sprijini cererea dv. de revenire. – Alex F. (discuţie) 13 mai 2010 01: 45 (EEST)

— Completamente împotriva ridicării interdicţiei.

În cele 3 luni cât am fost suspendat am avut timp să reflectez şi asta fără să apelez la acţiuni de reclamaţie în presă sau la comitetele de arbitrare ale forurilor superioare ale Wikipediei.

Vai, dar vă mulţumim etern.

Cred că putem demonstra tuturor că, pe de o parte, Wikipedia

nu practică cenzura şi merge pe principiul egalităţii şi al înţelegerii, pe de altă parte că şi userii ei, printre care şi subsemnatul, pot respecta principiile şi regulile de funcţionare.

Cei care blamează Wikipedia pentru cenzură şi discriminare sunt tocmai cei care nu înţeleg cum funcţionează Wikipedia.

…şi userii ei, printre care şi subsemnatul, pot respecta principiile şi regulile de funcţionare.

Şi de ce n-aţi făcut-o anterior interdicţiei?

Nu-mi place să activez de sub anonimat şi nu aş vrea să eludez această problemă creând un cont anonim şi activând pe ascuns.

Deci ne daţi două variante: fie ridicăm interdicţia, fie activităţi sub un cont fantomă, ceea ce implică încălcarea interdicţiei. Vă pare justă poziţia în care ne puneţi?

…dacă voiam cu adevărat să continui scandalul, ar fi trebuit să apelez la aceleaşi metode pe care unii răuvoitori le-au mai utilizat.

Nu există publicitate pozitivă şi publicitate negativă. Există doar publicitate. N-aveaţi cum să dăunaţi proiectului prin felurite *metode* răuvoitoare.

…vreau să arăt că Wikipedia nu practică cenzura.

Să arătaţi cui? Chiar aveţi senzaţia că e nevoie de o demonstraţie în acest sens? – Rebel 13 mai 2010 03: 45 (EEST)

Domnule Rebel, se pare că dumneavoastră nu puteţi să treceţi peste nişte divergente şi aveţi ceva personal cu subsemnatul. Sincer, aş vrea să trecem peste episoadele din trecut şi să ne ocupăm strict de proiect. Userului Sorin Cerin i se permite mai sus sub ochii dumneavoastră să comenteze cu toate că este cenzurat, i se permite să scrie articole despre editura Eminescu, cu toate că este cenzurat, şi mie, care am intenţii cu adevărat pozitive, nu mi se dă şansa că continui munca mea de contribuitor. Haideţi să vedem cu adevărat de ce sunt în stare. Şi după aceea să tragem din nou concluziile. Aş dori să am şansa să arăt cât de serios pot fi, nu judecaţi lucrurile înainte să se întâmple. Domnule AlexF, valabil şi pentru dv, haideţi să judecăm lucrurile după. Evident că am greşit în trecut, dar pot garanta că nu se va întâmpla în viitor. Este o promisiune. Aş dori să nu mai existe discuţii conflictuale şi alte probleme. Numai de bine tuturor. Ionuţ Caragea-65.92.24.103 (discuţie) 13 mai 2010 13: 24 (EEST)

Domnule Alex F., am o mare stimă pentru judecata dumneavoastră şi vă invit să vă schimbaţi la loc votul pe baza

următoarei precizări. Când am spus că nu aş vrea să fiu un al doilea Hodorogea, m-am referit la faptul că nu aş mai dori niciodată să mă autopromovez agresiv aici şi nici să atac proiectul şi adminii aşa cum a făcut-o Hodorogea. Hodorogea este chiar Sorin Cerin, numele său real, cel care v-a făcut cu ou şi cu oţet în presă. Repet, nu este cazul subsemnatului şi nu aş dori niciodată să fac aceleaşi lucruri rele. Nu este o lovitură sub centură, este un fapt, o decizie a comunităţii, un exemplu de referinţă. faptul că am greşit cu toţii, este la fel de relevant. Cine nu a greşit să arunce cu pietre. Nu suntem perfecţi darputem învăţa din problemele care s-au ivit. Şi încă ceva, domnule Alex F. Să nu judecăm personalitatea mea, mentalitatea mea, departe de mine gândul de a mă considera perfect, fără greşeală. Nu vorbim de o spălare de creier sau de o schimbare radicală a personalităţii, ci de o schimbare de atitudine. Iar atitudinea se poate observa din acţiuni. Eu pot demonstra o atitudine pozitivă şi vreau să vă conving şi pe dumneavoastră şi pe Rebel şi pe toţi. Mai mult de atât, aş vrea să fim chiar prieteni. V-o spun foarte serios. Poate nu o să vp vină să credeţi, în ciuda aparenţelor, vă port simpatie, şi mai ales lui Rebel, care a reuşit prin acţiunile sale să mă facă să mă gândesc serios la unele aspecte. Deci, finalizând, să lăsăm faptele ulterioare să vorbească, înainte de vă forma o părere definitivă. Avem cu toţii ocazia să demonstrăm că suntem mai buni. Toată stima şi simpatia mea. Ionuţ Caragea-70.28.27.67 (discuţie) 13 mai 2010 14: 37 (EEST)

— Împotriva ridicării interdicţiei. Nimic, dar absolut nimic din ceea ce face acum dl. Caragea nu justifica ridicarea interdicţiei. Este pur şi simplu acelaşi comportament pe care l-am mai văzut în trecut. După sancţiune, promisiuni de „nu mai fac etc". De fiecare dată când cineva exprima un aviz contrar, încercări de a schimba aceasta părere, şi dacă nu merge acuze. Acuze aduse mai sus lui Rebel, sau cerere (?!?) lui Alex F să-şi schimbe opinia. Nu sunt decât a câtă oară? nişte valuri făcute de dl. Caragea, răbdarea comunităţii fiind de mult epuizata. Aştept cu mare nerăbdare şi interes reacţia dl. Caragea la părerea mea: oare pe ce să pariez: pe faptul că am ceva personal cu el, că nu pot trece peste trecut, că nu pot să cred în sinceritatea dansului când spune că nu mai doreşte să se autopromoveze nici pe el, nici pe nimeni din asociaţia condusa de domnia sa… – Vlad→ 13 mai 2010 20: 40 (EEST)

Aici Caragea linge mâinile stăpânilor crezând că-i va îndupleca!

Domnule Vlad, nu am nimic cu nimeni, nici cu Rebel şi nici cu dumneavoastră. Nu vă port ranchiună şi nu doresc să mă răzbun. Nu doresc niciun fel de conflict şi nicio discuţie care să degenereze. Vă răspund din respect şi nicidecum ca să vă reproşez ceva anume. Vreau să contribui la proiect şi nimic mai mult. Pe Alex F. l-am lămurit cine era Hodorogea, dansul credea ca atac un alt user. În rest, indiferent de părerea şi decizia dv, vă doresc sănătate şi gânduri senine. Să lăsăm faptele să vorbească şi după aceea va repropun să vorbim în alte condiţii, sper, şi mai bune. O seară plăcuta. Ionuţ Caragea-65.92.24.103 (discuţie) 13 mai 2010 21: 29 (EEST)

— Comentariu. Domnule Caragea, aţi promis mai sus că nu mai interveniţi în discuţia asta şi, având în vedere că până acum nu v-aţi ţinut nicio promisiune pe Wikipedia şi că vreţi să deveniţi un bun wikipedist, poate că acum este momentul potrivit să începeţi să vă respectaţi cuvântul. V-aş ruga să nu-mi răspundeţi şi să aveţi tăria să nu încercaţi să negociaţi poziţiile utilizatorilor şi să nu mai adăugaţi niciun fel de comentariu până nu deliberăm – în fond, aţi spus mai devreme că aşa veţi proceda. Şi vă mai spun un lucru: dacă nu mă veţi asculta şi veţi continua tergiversările, lunile în care aţi lipsit vor pieri din memoria celor care, într-un fel sau altul, v-au dat acceptul lor acum. Ne-aţi făcut o propunere, acum nu se poate să ne dirijaţi şi cum să o tratăm. Tăcerea şi răbdarea sunt de aur. (impy4 ever (discuţie) 13 mai 2010 22: 08 (EEST))

— Pentru ridicarea interdicţiei. Fără impunerea apriorică a unor condiţii. Domnul Lerman Kruger cred că are capacitatea de a trage învăţămintele din propria experienţă de pe wp. şi va adopta o conduită adecvată, una care să nu-l readucă în situaţia ingrată de *exius din comunitate*. Prin ridicarea interdicţiei, comunitatea va face dovada deschiderii şi angajamentului său pentru libertatea informaţiei, urmând ca şi domnul Lerman Kruger să dovedească responsabilitate pentru acţiunile sale viitoare. Dacă nu va fi aşa şi domnul Lerman Kruger va reveni la vechile sale practici, va fi uşor să refacem interdicţia. – ZOLTAN (discuţie) 25 mai 2010 01: 06 (EEST)

Cine este Zoltan? Wikipedistul „altruist”?

Vedeţi aici:

Articol II. Cacealmaua Wikipedia.ro

— Luni, 7 iunie 2010 12: 07

—

— 9063 vizualizări

—

— Anchete

Pana unde se pot indexa adevărul şi minciuna pe Internet?

Administratorii enciclopediei libere de limba română sunt acuzaţi de scriitorul Sorin Cerin ca „taie şi spânzura" în cultura noastră Gutza, Giku, Adilapan, Meszolli şi LauraP ar propaga nationalismul maghiar în locul celui romanesc Abuzurile le-ar încuraja chiar Bogdan Stăncescu (alias Gutza) iniţiatorul proiectului bazat pe voluntariat * „Wikipedia este un pericol pentru noua generaţie" * „Scandalagioaica Nikita e mai importanta decât Mihai Eminescu".

De multe ori, Agenţia de Investigaţii Media a atras atenţia ca Internetul, dar şi regulile impuse de Google pot indexa lesne o minciună drept adevăr. Dacă minciuna este preluata de tot mai multe site-uri şi, implicit, indexata funcţie de „forţa" (pagerankul) acestora, un tânăr, care nu are încă discernământ şi care se informează şi-şi extrage cultura de pe Net, poate lua foarte uşor aceasta minciuna drept adevăr.

Acesta este şi motivul pentru care serviciile secrete internaţionale folosesc tehnici de dezinformare şi manipulare cu ajutorul Internetului. E adevărat ca de multe ori dezinformările apar de la cei care exagerează pe net, care mint şi dezinformează cu buna ştiinţa, asemeni multor pseudoziaristi care bombardează spaţiul virtual cu o pseudopresa.

De data asta vom vorbi despre un proiect altfel ambiţios, care trebuie să dezvolte cultura românească la adevărata ei valoare, care trebuie să propage romanismul şi patriotismul şi să înţelepteasca noua generaţie. Primim însă la Agenţie şi reclamaţii referitoare la moderatorii Wikipedia.ro (ro. wikipedia.org). Am primit şi în trecut, dar pentru că erau scrise într-un limbaj suburban, calomnios şi atât, am considerat că nu e cazul să le băgam în seamă. De data asta am primit de la scriitorul Sorin Cerin reclamaţii pe care o să le reproducem în cele ce urmează. Iată ce ne dezvăluie Sorin Cerin:

„Un proiect de altfel ambiţios al americanilor, ajuns pe mâna unor români a prins culoare locală devenind o cacealma în toată regula. Scrisă de elevi ce n-au ajuns încă la vârsta majoratului, de pensionari sau diverşi indivizi dubioşi care îşi impun punctual de vedere în anumite domenii de activitate fără ca să se priceapă câtuşi de puţin, aceşti pseudoeditori nu sunt remuneraţi de nimeni pentru „munca" depusă pe acea pagină. Tot ceea ce-i ţine uniţi la acest proiect este invidia, ura şi dorinţa de răzbunare pe anumite personalităţi. În numele voluntariatului şi al libertăţii informaţiei îşi permit cele mai abjecte abuzuri. Aceasta le-a dat avânt pentru a progresa într-o direcţie obscură şi mincinoasă cu privire la istoria sau cultura poporului român".

„Prefer să scriu despre mine tocmai fiindcă nu doresc ca o parte a istoriei vieţii mele să fie falsificată de aceşti indivizi mediocri, dar cât se poate de răzbunători, iar pe de altă parte, trăind pe pielea mea astfel de momente cred că este cel mai indicat. Nu doresc să mai am articol pe Wikipedia pentru nimic în lume. O caracterizare sumară a wikipediei româneşti ar fi tocmai aceste rânduri scrise pe pagina unui utilizator care foloseşte pseudonimul Rebel şi pot fi citite la capitolul Perle. Chiar şi în calitate de perle reuşesc cât se poate de bine să surprindă imaginea reală a wikipediei româneşti, citez: „Abuzurile de la Wikipedia se fac de mai toţi administratorii, avânu-l pe Giku în fruntea lor. El este cel care „taie şi spânzură" ce nu-i convine, ce consideră dânsul că trebuie şters, se şterge, iar ce consideră majoritatea rămâne, pentru că dumnealui crede că aşa este corect. Un singur exemplu vreau să dau: articolul Nikita, a fost „contestat" de mai multe ori că nu are ce căuta într-o enciclopedie, iar dânsul, Mare Domn de Chişinău, care încă nu a împlinit vârsta majoratului, a considerat că e de cuviinţă ca articolul să rămână. De ce? Numai el ştie. Din păcate,

nu este singurul, mulţi alţi administratori care se cred mari filosofi, care ne vorbesc din cărţi şi care îi atacă, apoi blochează, pe utilizatorii cu adevărat filosofi sau profesori sau scriitori", închei citatul".

„Cam aşa funcţionează enciclopedia aşa-zis liberă: Wikipedia! mai înainte de toate anumiţi specialişti din felurite domenii sunt atacaţi de administratorii ce nu au nimic comun cu domeniul respectiv, iar în cazul în care răspund acestor invective sunt blocaţi. Iniţial, un proiect generos în România a primit o faţetă atât de urâtă „datorată" în primul rând domnului Bogdan Stăncescu, ce are calitatea de a fi primul administrator al Wikipediei româneşti. S-a ajuns la o cenzură grosolană aplicată celor care nu sunt „politicaly corect", de fapt, al celor care nu intră în graţiile clanului actual de la cârma Wikipediei româneşti. Paginile literaturii contemporane, de exemplu, abunda de scriitori care nu au nici critică literară scrisă de anumite personalităţi şi nici nu au publicat la edituri de prestigiu sau în reviste consacrate, după cum se căzneau să-mi ceară tocmai mie wikipediştii. De ce spun aceasta? Tocmai fiindcă despre opera mea au scris critici literari sau filosofi mai mult decât recunoscuţi cum ar fi academicianul Gheorghe Vlăduţescu, Ion Dodu Bălan, Adrian Dinu Rachieru, Horia Gârbea, Ion Pachia Tatomirescu şi mulţi alţii. Au fost publicate recenzii despre opera mea în reviste de specialitate de prim rang cum ar fi Familia din Oradea, fondată de Iosif Vulcan acum mai bine de un secol şi jumătate, Luceafărul de dimineaţă, Oglinda literară, Cronica română care a scris o cronică de carte la ultima mea apariţie de la editura Eminescu, intitulată Culegere de înţelepciune. Aceasta cuprinde întreaga mea opera sapienţială publicată în trei volume scoase anterior la o altă editura, inclusiv alte trei noi cărţi. Toate cele şase cărţi într-o lucrare de mari proporţii, Editura Eminescu fiind una dintre cele mai apreciate edituri româneşti. Cu toate acestea, articolul meu este şi rămâne şters pe enciclopedia Wikipedia fiind accesibil doar pe eniclopedia Metapedia în limbile română şi engleză".

„Dorind să răspund în pagina de recuperare a articolului de anul trecut, acelaşi Giku răspundea: „Sorine, Sorine, ia mai uit-te şi la tine". Iar un alt administrator al cărui pseudonim este Meszzoli scria: „Domnule Cerin, pe când ne putem aştepta la o evoluţie în manejul de la Globus?". Acesta a fost unul dintre cei mai recalcitranţi indivizi care m-a calomniat şi înjurat în cel mai urât mod posibil. Pentru el marii critici literari români, academicieni sau oameni de cultură care au scris

despre opera mea nu au nicio relevanţă! În calitate de administrator wikipedist mi-a şters până şi numele din lista personalităţilor oraşului Baia Mare, locul naşterii şi al copilăriei mele, înlocuindu-l cu nume ungureşti despre care nici măcar nu am auzit vreodată. De altfel majoritatea oraşelor ardelene sunt trecute în Wikipedia cu personalităţi de preponderenţă maghiară de parcă în ele n-ar fi trăit niciodată români care au scris în viaţa lor istorie. Ulterior am aflat că administratorul wikipedist Meszzoli este domnul Mesaros Zoltan din Baia Mare, angajat al firmei Electromara cu sediul pe strada Oltului nr. 15. La adresa respectivă a răspuns acest Zoltan Mesaros de altfel persoana de contact. Am vorbit în cele din urmă cu directorul firmei un anume domn Revnic căruia i-am relatat ce injurii grosolane sunt transmise la adresa mea de pe emailul firmei Electromara. Nu-i venea să creadă. Puţini dintre tinerii care accesează această pseudoenciclopedie cunosc cu adevărat ce mârşăvii se ascund în spatele ei. Cuvinte ca paranoic, Sancho Panza, Circul Globus şi altele fac parte din minunatul vocabular al acestui electrician de Baia Mare care decide ce scriitor are dreptul să existe în Wikipedia, electrician, pentru care universitarii şi academicienii români nu au nicio valoare".

„Alături de acest electrician mai e şi un adolescent din Chişinău sau câţiva programatori români. Astfel arătau răspunsurile date de cei care hotărau ce articole pot fi sau nu fi şterse pe Wikipedia! Bineînţeles că le-am răspuns aşa cum meritau impostorii respectivi, iar decizia dânşilor a fost de a-mi bloca accesul pe durată nedeterminată. Nu m-am opus unei astfel de decizii fiindcă ar fi fost nedemn ca un scriitor la cei 46 de ani ai săi, cu 12 cărţi publicate, să ceară scuze unui copil fiindcă acesta a fost obraznic din Chişinău, doar pentru a avea accesul la Wikipedia. Cam aceasta este atmosfera în Wikipedia Română. În cele din urmă utilizatorul Rebel a şters numele meu din toate paginile unde erau catalogaţi scriitorii contemporani şi unde mă aflasem şi eu, bineînţeles. Acest procedeu pestilenţial se practică de wikipedişti şi în alte domenii nu numai în cele de sorginte culturală. Articolele sunt sărăcăcioase, de proastă calitate, inspirate din diverse publicaţii unde sunt incapabili să discearnă ce anume se dorea a se afirma despre o personalitatea sau alta".

„Mulţi tineri aleg deseori o cale uşoară de a obţine date accesând această pseudoenciclopedie care le da de cele mai multe ori date eronate. Chiar şi articolul cu privire la persoana mea care a fost pe

Wikipedia timp de trei ani ca pe urmă să fie şters abuziv, conţinea multe date eronate. De fapt, dorinţa acestor pseudoenciclopedişti era cancanul din viaţa mea şi nicidecum opera. La fel se întâmplă cu mulţi alţi scriitori".

„În prezent la cârma Wikipedia România este un anume Andrei Stroe, care duce mai departe „opera" distructivă a domnului Bogdan Stăncescu, lăsând ca abuzurile, invectivele, incultura dar şi atacurile abjecte să inunde la tot pasul. Unul dintre cei mai apreciaţi savanţi entomologi Prof. Dr. Andy Z. Lehrer, sublinia (citez): „La data de 1 mai, am scris un mic comentariu la revista Adevărul, unde se discută despre credibilitatea falsei enciclopedii Wikipedia în limba română, căutând să confirm prin fapte reale, bine cunoscute de mine, cele menţionate cu revoltă şi durere de domnul Titus Filipaş, în revista electronică Asymetria. Domnia sa a subliniat în mod excepţional că «Wikipedia de limba română tratează în mod eronat teme extrem de importante din cultura română» şi că «Sfatul Bătrânilor [săi] anonimi ce coordonează după o ideologie anti-românească admiterile şi respingerile de articole pe Wikipedia de limba română foloseşte în mod intenţionat un fals cod de valori, chiar un cod de valori intenţionat falsificate». La acestea am vrut să demasc şi infiltrarea unor personaje lipsite de cultura şi simţămintele româneşti care au devenit «administratorii» mai mult sau mai puţin absconşi ai Wikipediei şi care au monopolizat, cu o obrăznicie, un tupeu şi o vulgaritate inimaginabilă, sfera informativă a Orientului Apropiat, cu precădere a evreilor. Ba mai mult, acel sionist ignorant, reacţionar şi mahalagiu, Leonard Bernstein (zis Arie Imbar), împreună cu o serie de mari filfizoni «tradiţionalişti» ai bibliei evreieşti (Ewan, Feri Goslar, Alex F., Mishuletz ş.a.) şi cu binecuvântarea lui Gutza (recte Bogdan Stăncescu), Adilapan şi Andrei Stroe au constituit forul de cenzură a tuturor datelor ştiinţifice care demonstrează o altă faţetă a istoriei sectei religioase evreieşti…". Tot Prof. Dr. Andy Z. Lehrer mărturisea într-un comentariu: „Este suficient să vedem cele scrise de marele administrator Bogdan Stăncescu (probabil identificabil în persoana «birocratului» Gutza), în care sunt nenumărate fraze incoerente, străine limbii noastre sau numeroase informaţii false, cunoscute de foarte mulţi voluntari care au fost dezamăgiţi de grosolania, incultura, abuzurile şi absurdităţile populiste ale celor care se dau drept «administratori», dar nu oameni de cultura, enciclopedişti adevăraţi".

„Wikipedia românească este inundată de abuzurile administratorilor care, de cele mai multe ori, iau decizii eronate. Ştiu că acest proiect se bazează pe voluntariat, dar acest fapt nu înseamnă că trebuie să permită eludarea adevărurilor despre cultura noastră naţională şi nu numai. De ce am folosit termenul de escrocherie? Uzual, acest cuvânt se foloseşte atunci când înşeli pe cineva pentru dobândirea anumitor foloase materiale, dar când acestea devin unele de ordin cultural pentru răuvoitorii acestei naţiuni cum se poate numi? Oare nu este un rău mult mai mare decât cel făcut de un găinar care pentru un pumn de arginţi minte pe oricine? Cred că da! Atunci când articolul despre mine era pus în discuţie, cineva care se ascunde sub pseudonimul de Adilapan şi pretinde că este fizician avea tupeul să-l renege pe venerabilul critic literar Ion Dodu Bălan, întrebându-se dacă acesta poate vorbi în numele criticilor literari".

„O anume individă care se ascunde sub pseudonimul de LauraP şi care a decis ştergerea articolului despre mine, afirma batjocoritor că aş fi filosof la oi, pe când academicianul Gheorghe Vlăduţescu, o somitate a filosofiei culturii afirma la adresa operei mele sapienţiale din Culegere de înţelepciune: „Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însăşi. Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea Grecie „înţelepţii" au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui. Şi în cultura românească tradiţia este bogată. Domnul Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă. Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă şi culturală şi din prea plinul ei împărtăşeşte altora. Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participarea la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei". Oare să fie mai şcolită în ale filosofiei această persoană care se ascunde sub pseudonimul de LauraP fiindu-i frică să-şi dezvăluie identitatea? Cu toate că se doreşte a fi un proiect nonprofit până în urmă cu câteva săptămâni pagina Wikipedia găzduia un link care te trimitea la site-ul Moongate.ro al cărui patron e nimeni altul decât domnul Bogdan Stăncescu. (Sorin Cerin)".

ATACURI MURDARE STIL CARAGEA!

Individul fiind înnebunit de realizările mele a scris într-o revistă, intitulată Singur, un articol în care denigrează absolut orice cu

privire la opera mea. Ipochimenul, credea că voi fi mişcat de mizeriile sale îndrugate acolo. Chiar m-a făcut să râd, dat fiind faptul că în invidia lui realizez propria mea valoare. Aşa că a încercat să mă atace lugubru într-un articol fără cap şi coadă unde nici el nu ştia ce spune. Întrebând u-l pe făuritorul revistei respective un oarecare Dăncuş, acesta mi-a scris că este ca caragea (cacofonie) doar fiindcă nu suportă Uniunea Scriitorilor din România fără să precizeze că şi şeful său direct este tot membru USR! Calitate cu care se laudă peste tot. Adică să înţeleg că cei una mie cinci sute de membri ai USR numai de la Filiala Bucureşti, sunt toate genii la fel de mari ca caragea? Că altfel de ce s-ar lăuda? Am să public dreptul meu la replică aici:

Drept la replică pentru articolul intitulat:

Sorin Cerin şi „scumpa" notorietate, însemnări pe marginea volumului „Culegere de înţelepciune" apărut în anul 2009 la editura Eminescu

Materialul lui Ionuţ Caragea este o mostră a propriei sale mediocrităţi. Atacă însăilând tot felul de neadevăruri. În primul rând nu am selectat personal anumite pasaje ale criticii. Se vede cum acest individ care şi-a făcut propria lui asociaţie considerată nenotabilă până şi pe Wikipedia, încearcă cu orice preţ să parvină lovind în alţii. Este atât de invidios pe notorietatea personalităităţilor care au scris despre mine, încât a ajuns să se lege până şi de academicienii cărora le-au plăcut opera mea, chiar dacă dânşii sunt specialişti filosofi sau filologi iar Ionuţ Caragea este sportiv rugbist! Invidia dânsului este pertinentă atâta timp cât persoanele care au scris critică literară despre dumnealui sunt nişte nume mediocre pierdute prin târgurile ţării. Să nu mai pomenim de cele care au aderat la aşa-zisa lui asociaţie. Chiar şi pe mine m-a rugat cândva să scriu despre el dar am refuzat ştiindu-l o mediocritate dornică de recunoaştere cu orice preţ. Cartea publicată online la care se referă cu atât de mult aplomb Ionuţ Caragea nu este cartea tipărită de Editura Eminescu ci manuscrisul Culegerii de înţelepciune aşa cum arăta el înainte de a fi editat de către editură. Manuscrisul editat nu l-am putut publica întrucât drepturile lui de autor nu-mi aparţin. Am observat că în ultima perioadă mai ales după ce a fost dat afară din Wikipedia mă atacă cu o furie de nedescris încercând să arunce vina lipsei lui de notabilitate în ograda mea. Sunt convins că la toţi membrii asociaţiei lui le spune că articolul despre asociaţie a fost şters datorită mie şi nu datorită lipsei sale de

notabilitate. Este un mod de a pasa vina în curtea altcuiva. Ce încearcă prin aceasta Ionuţ Caragea? Să stârnească furia membrilor asociaţiei sale împotriva mea şi nu împotriva lui cum ar fi normal de fapt şi de drept fiindcă le-a târât numele în mocirla aşa-zisei asociaţii. Este de la sine înţeles de ce sunt atacat cu tot felul de invective în revistele ale căror fondatori sunt membri ai asociaţiei făurite de Ionţ Caragea sau adulatori ai acestora. Mă amuză modul infantil prin care încearcă să mă decredibilizeze prin tot felul de găselniţe care de care mai bizare. Când vor scrie şi despre rubistul poet Ionuţ Caragea critici de talia celor care au scris despre mine atunci va putea fi luat în seamă. Oricât de multe invective ar aduce la adresa mea opera mea va rămâne mereu recunoscută de marii critici ai acestei naţiuni iar orice injurii nu fac decât să o înalţe şi mai mult dacă sunt aduse de indivizi precum acest rugbist Ionuţ Caragea. Individul apare pe tot felul de site-uri dubioase sub tot felul de clone sugerând că aş cumpăra marii critici literari ce au scris despre mine. O minciună mai mare nici că se putea domnule Caragea. Dacă aş reuşi să cumpăr academicieni sau somităţi de seama ilustrului Ion Dodu Bălan, atunci înseamnă că oricine are bani poate deveni un scriitor recunoscut. De ce nu se întâmplă asta? Fiindcă marii critici literari nu au primit niciodată nimic mai mult decât fericirea de a descoperi un mare talent sau în caz contrar speranţa că odată şi odată acesta va fi găsit. Menţionaţi mereu articolul din Clujeanul unde o anume jurnalistă pretdinde că aş fi vândut doar zece cărţi în America. În realitate am spus că este posibil să se vândă oricâte iar editura americană a afirmat că aş fi primit cele zece cărţi drept de autor ceea ce este o mare diferenţă. Ce mai contează adevărul când doreşti cu orice preţ să strici imaginea cuiva?

Sorin Cerin

În curând mai multe date despre acest individ pe care vă las dragi cititori să-l catalogaţi aşa cum doriţi fiecare.